Odele lui Solomon

Publicația îl prezintă pe cititor într-o colecție siriană de imnuri, așa-numitele „Ode ale lui Solomon”, descoperite la începutul secolului al XX-lea, dar nepublicate anterior în limba rusă, „una dintre cele mai frumoase, dar în același timp cele mai problematice lucrări ale creștinismului timpuriu” (S. Brock).

Cel mai probabil, Odele au fost compuse la sfârșitul secolului I - începutul secolului al II-lea d.Hr. de către un autor apropiat cercului Sfântului Apostol Ioan Teologul. Limba originală a operei, potrivit majorității cercetătorilor, este siriaca. Autorul a fost fie un evreu convertit, fie un creștin păgân care a experimentat o influență semnificativă din partea gândirii evreiești.

Odele lui Solomon reprezintă un material bogat și excepțional de important despre teologia creștină timpurie. Fiind o colecție de imnuri poetice, ele nu conțin o învățătură sistematică și consecventă. În același timp, Odele ating numeroase teme teologice: mântuirea, harul, viața nemuritoare, cuvântul, înțelepciunea și altele. Tema cunoașterii lui Dumnezeu străbate întreaga colecție.

- Introducere
- ODA 3
- Oda 5
- Oda 6
- Oda7
- Oda 10
- ODA 11
- ODA 13
- Oda 5
- Oda 16
- Oda 21
- Oda 23
- Oda 25
- ODA 26
- Oda 27
- ODA 28

- ODA 31
- Oda 32
- Oda 34
- Oda 36
- ODA 39
- ODA 42

... Precum vântul umblă în corzile aurii
ale Psaltirii și ea cântă, ascultătoare de el,
Duhul Domnului vorbește în mădularele mele,
Și eu cânt, în dragostea Lui vorbesc.
El ucide tot ce este străin în mine,
Distruge tot ce nu este al Domnului,
Așa că de la început a fost, este și va fi,
Nimic nu știe să-L contrazică.
Domnul a fost gelos să ne sporească duhul,
Ca ceea ce era secret să fie descoperit tuturor,
El a pus în noi un cuvânt viu, care cântă,
Ca să slăvească Numele Lui, Duhul Sfânt! ...

Introducere

Această publicație își propune să prezinte cititorului nostru o colecție siriană de imnuri, așa-numitele Ode ale lui Solomon, descoperite la începutul secolului al XX-lea, dar încă nepublicate în limba rusă, care, potrivit importantului cercetător în domeniul literaturii siriene S. Brock, este „una dintre cele mai frumoase și, în același timp, cele mai problematice lucrări ale creștinismului timpuriu”.

Până la începutul secolului al XIX-lea, Odele lui Solomon erau cunoscute doar din mențiuni la Nichifor, Pseudo-Atanasie și un singur citat din Lactanțiu. În 1812, episcopul danez F. Munter a publicat pentru prima dată o colecție de cinci ode pe care le descoperise într-un manuscris copt aparținând Muzeului Britanic (Add. 5114) și care conținea textul tratatului gnostic Pistis Sophia. Fragmentele Odelor incluse în Pistis Sophia nu au permis tragerea vreunei concluzii bine întemeiate cu privire la originea lor, astfel încât un studiu cuprinzător al acestui monument a devenit posibil abia după ce J. Rendel Harris, după ce a examinat un manuscris din secolul al XV-lea, a descoperit textul siriac al Odelor și Psalmilor lui Solomon pe 4 ianuarie 1909. La trei luni după descoperirea sa, Harris a realizat un scurt raport despre descoperire și deja în același an a pregătit o publicație a textului siriac al manuscrisului. Drept urmare, 40 dintre cele 42 de Ode ale lui Solomon au devenit cunoscute și introduse în circulația științifică (de la 3 la 42, 1 și 2, și

primele câteva versuri ale celei de-a 3-a Ode, au căzut pe paginile inițiale pierdute ale codexului; prima, sau o parte din prima Odă, este cunoscută în coptă din Pistis Sophia). La trei ani după descoperirea lui Harris, în aprilie 1912, F.C. Burkitt a găsit majoritatea Odelor (17:7 până la 40:20) într-un manuscris din secolul al X-lea de la Mănăstirea Sirienilor din Deșertul Nitrian, care, în mod ironic, fusese păstrat în Biblioteca Muzeului Britanic timp de 70 de ani (Add. 14538). În cele din urmă, într-unul dintre papirusurile achiziționate în 1955-56, Martin Bodmer, și anume într-un manuscris grecesc datând din secolul al III-lea (P. Bodmer XI), a descoperit o versiune greacă a celei de-a 11-a ode.

În ultimii aproape o sută de ani de studiu al Odelor lui Solomon, cercetătorii nu au reușit să ajungă la consensul dorit. Nu există o decizie finală cu privire la limba originală a Odelor (au fost exprimate opinii în favoarea limbii grecească, siriacă și chiar ebraică), nici cu privire la loc (Antiohia, Edessa), nici cu privire la momentul creării acestui monument (datele fluctuează între secolul I î.Hr. și secolul al III-lea d.Hr.). Toate aceste întrebări sunt inextricabil legate de evaluarea personalității autorului, care variază, de asemenea, semnificativ. Autorul Odelor a fost considerat evreu, esenian sau iudeo-creștin. Observând anumite asemănări între Ode și literatura de la Qumran, s-a presupus că autorul Odelor ar fi putut fi un convertit de la qumraniți. În cele din urmă, o serie de cercetători au fost înclinați să creadă că Odele au o origine gnostică.

Această ultimă opinie a fost respinsă decisiv de J. H. Charlesworth. Apărând originea non-gnostică a Odelor, el a subliniat în special că autorul Odelor adresează o rugăciune lui Dumnezeu Creatorul (7:9-13); poate folosi conceptele de „cunoaștere” și „credință” în paralel (8:10 și mai departe); aproape toate Odele conțin aluzii la cărțile Vechiului Testament; autorul Odelor nu prezintă dualismul caracteristic gnosticismului etc.

În ceea ce privește alte probleme, următoarele soluții par a fi cele mai echilibrate. Cel mai probabil, Odele au fost compuse la sfârșitul secolului I - începutul secolului al II-lea d.Hr. O anumită asemănare terminologică între Odele lui Solomon și Evanghelia după Ioan pledează în favoarea unei datări timpurii: Lumină, Cuvânt, Adevăr, Cale, Izvor de Viață etc. - toate aceste cuvinte cheie pentru a patra Evanghelie se regăsesc și în Ode, dar, în același timp, nu vom găsi niciun citat direct din Evanghelie în Ode, la fel ca din Ode în Evanghelie. Această observație a permis unui număr de cercetători, inclusiv expertei ruse în literatura siriacă N.V. Pigulevskaya, să atribuie autorul Odelor cercului Apostolului Ioan. Limba originală a Odelor, conform aprecierii majorității cercetătorilor, este siriaca. Autorul este fie un evreu convertit, fie un creștin păgân, care a experimentat o influență semnificativă a gândirii evreiești.

Odele lui Solomon reprezintă un material bogat și excepțional de important despre teologia creștină timpurie, care încă își așteaptă înțelegerea ortodoxă. Sperăm că această publicație de ode selectate va atrage atenția asupra acestui monument, aproape necunoscut nouă, și ne va permite să înțelegem mai bine istoria formării gândirii creștine timpurii.

Traducerea a fost realizată din limba siriacă conform ediției: Charlesworth /. Я. Odele lui Solomon. Oxford, 1973.

Protopopul Leonid Grilihes

ODA 3

……Mă îmbrac.

2 Dar mădularele lui sunt cu el,

Și sunt unit cu ei, iar El mă înflăcărează.

3 Nu L-aș putea iubi pe Domnul dacă El nu m-ar iubi.

4 Cine poate cunoaște iubirea, Dacă nu cel iubit?

5 Sunt înflăcărat de dragoste pentru Cel Preaiubit și sufletul meu Îl iubește,

Și unde este locul Lui de odihnă, acolo sunt și Eu.

6 Nu voi fi respins,

Căci nu este invidie la Domnul, Cel Preaînalt și Cel PreaÎndurat.

7 Sunt unit [cu El], căci cel care a iubit L-a găsit pe Preaiubit și, iubindu-L pe Cel care este Fiul, eu însumi voi fi un fiu.

8 Cel care se unește cu Nemuritorul va fi și el nemuritor.

9 Și cine se bucură de viață va rămâne viu.

10 Iată, Duhul Domnului este infailibil,

Care îi învață pe oameni să cunoască cărările Sale.

11 Fiți înțelepți, pricepeți și treziți-vă. Aleluia.

Oda 5

1 Te laud, Doamne, căci Te iubesc.

2 Tu, Cel Preaînalt, nu mă vei părăsi, căci Tu ești nădejdea mea.

3 Am găsit harul Tău fără plată; prin el voi trăi.

4 Cei ce mă urmăresc vor veni, dar nu mă vor vedea.

5 Un nor de întuneric le va cădea peste ochii și o adiere de întuneric îi va întuneca.

6 Să nu le fie lumină, ca să nu mă vadă și să mă prindă.

7 Planul lor să se transforme într-o urgie,

Și ceea ce au jefuit să se întoarcă asupra capetelor lor.

8 Căci au urzit vicleșuguri, dar n-au izbutit.

9 S-au pregătit cu răutate,

Dar [totul] s-a dovedit a fi în zadar.

10 Căci încrederea mea este în Domnul; nu mă voi teme.

11 Căci Domnul este mântuirea mea; nu mă voi teme.

12 El este ca o cunună pe capul meu; nu mă voi clătina.

13 Chiar dacă întreaga lume s-ar clătina, Eu voi sta în picioare.

14 Dacă lumea vizibilă dispare, eu nu voi muri.

15 Căci Domnul este cu mine și eu sunt cu El.

Aleluia.

Oda 6

1 Așa cum suflarea vântului trece prin psaltire,

Și sună corzile,

2 Așadar, Duhul Domnului vorbește în mădularele mele, și eu vorbesc în dragostea Lui.

3 Căci El distruge ce este străin,

Așadar, totul aparține Domnului.

4 Așa a fost de la început și așa va fi până la sfârșit.

5 Nimic nu va rezista,

Și nimic nu se va ridica împotriva Lui.

6 Domnul Și-a sporit cunoștințele,

Și a fost gelos: ca să se cunoască ceea ce ne-a fost dat prin harul Lui.

7 El ne-a dat slava Numelui Său, sufletele noastre preamăresc Duhul Său cel Sfânt.

8 Căci râul a ieșit la suprafață și s-a transformat într-un râu mare și lat,

Și a cărat totul cu el, le-a zdrobit și le-a adus la templu.

9 Nici barajele omenești, nici priceperea celor care blochează apa n-au putut-o opri.

10 Ci a trecut peste fața întregului pământ și l-a umplut pe tot.

11 Toți cei însetați de pe pământ au băut și setea li s-a potolit și s-a potolit.

12 Căci această băutură este dată de Cel Preaînalt.

13 Fericiți sunt slujitorii acestei băuturi, Cei care sunt credincioși apei Sale.

14 Ea a alinat buzele uscate și a reînviat voința slăbită.

15 Sufletele care erau aproape de sfârșit, Ea le-a feri de moarte,

16 Ea s-a îndreptat și și-a ridicat membrele slăbite,

17 Ea le-a dat putere picioarelor și lumină ochilor,

18 Ca toți să se cunoască pe ei înșiși în Domnul

Și au trăit din apă vie și nesecată. Aleluia.

Oda7

1 Precum un râu de mânie împotriva nelegiuirii, așa un râu de bucurie pentru Cel Preaiubit,

Și aduc neîncetat din roadele Lui.

2 Domnul este plăcerea mea și dorința mea este după El. Iată, calea mea este frumoasă,

3 Căci Domnul este ajutorul meu:

El m-a făcut să Se cunosc în simplitatea Sa, fără invidie, pentru că bunătatea Sa i-a micșorat măreția.

4 El a devenit ca mine, ca să-L pot accepta,

El a devenit ca mine la înfățișare, ca să mă pot îmbrăca în El.

5 N-am tremurat când L-am văzut,

Pentru că El Însuși și-a revărsat mila peste mine.

6 El a devenit asemenea mie în fire, ca să-L pot înțelege pe El și chipul meu, ca să nu mă mai îndepărtez de El.

7 Tatăl cunoașterii este Cuvântul cunoașterii.

8 Cel ce a creat înțelepciunea este mai înțelept decât creația Sa.

9 Și Cel ce m-a creat înainte ca eu să ies la iveală știa ce voi face când voi veni la iveală.

10 De aceea, El a avut milă de mine după mulțimea îndurării Sale și m-a făcut vrednic să mă rog Lui și să iau parte la jertfa Lui.

11 Și deși El singur rămâne nestricăcios — sfârșitul veacurilor și Tatăl lor —

12 El a binevoit să se arate ai Săi, pentru ca ei să-L cunoască pe Cel ce i-a creat,

Și nu au crezut că s-au întâmplat de la sine.

13 El a netezit calea către cunoaștere,

L-a întins în lățime și în lungime și l-a dus la desăvârșire.

14 El a pus urmele luminii Sale asupra lui,

Și [acea cale] s-a întins de la început până la sfârșit.

15 Primind slujirea de la Fiul, El s-a odihnit în El,

16 Și datorită răscumpărării [descoperite] de El, Cel Preaînalt va cuprinde totul și va fi cunoscut de sfinții Săi.

17 Ca să vestesc celor ce cântă despre venirea Domnului,

Pentru ca ei să-L iasă în întâmpinare și să-I cânte laudele cu bucurie în psaltirea Sa cu multe glasuri.

18 Cei ce văd vor umbla înaintea Lui și vor sta înaintea Lui.

19 Ei Îl vor lăuda pe Domnul în dragostea Lui, pentru că El este aproape și vede totul.

20 Ura va fi îndepărtată de pe pământ

Și se va îneca odată cu invidia.

21 Ignoranța va dispărea,

Pentru că va veni cunoașterea Domnului.

22 Să cânte laude Domnului Celui Preaînalt și să aducă cântecele lor ca jertfă.

23 Ca și cum ziua ar fi inima lor,

Și sunetul glasului lor este precum măreția maiestății Domnului.

24 Nu va rămâne niciun suflet în ignoranță și tăcere.

25 Căci El a dat o gură creației Sale,

Așa că, deschizându-și gura cu un glas către El, Îl slăvește.

26 Vestiți puterea Lui și vestiți harul Lui. Aleluia.

Oda 10

Domnul mi-a îndreptat gura cu Cuvântul Său și mi-a deschis inima cu lumina Sa.

2 El mi-a insuflat viața Sa nemuritoare,

Și El m-a făcut capabil să vestesc rodul păcii Sale.

3 Să întoarcă sufletele celor ce doresc să vină la El Și să-i ducă captivi cu o robie bună, de dragul libertății.

4 Am devenit puternic, am devenit puternic și am cucerit lumea,

Și aceasta a fost cu Mine spre slava Dumnezeului Celui Preaînalt, Tatălui Meu.

5 Neamurile care erau risipite s-au adunat laolaltă, dar eu nu m-am întinat în dragostea mea, pentru că ele M-au mărturisit în locurile preaînalte.

6 Urme de lumină le-au căzut peste inimi.

Ei au umblat prin viața Mea și au fost mântuiți și au devenit poporul Meu în veci de veci. Aleluia.

ODA 11

1 Inima mea a fost circumcisă și floarea ei a apărut, harul a crescut în ea și a adus rod Domnului.

2 Căci Cel Preaînalt m-a circumcis cu Duhul Său cel Sfânt și mi-a descoperit măruntaiele

Și m-a umplut cu dragostea Lui.

3 Circumcizia mea prin El a fost mântuirea mea și am alergat cu pacea Lui pe calea adevărului.

4 De la început până la sfârșit am primit cunoștința Lui,

5 Și am fost întemeiat pe stânca adevărului, unde El m-a așezat.

6 Apa grăitoare a ieșit pe buzele mele din izvorul Domnului fără invidie.

7 Am băut și m-am îmbătat.

Din apa vie și nemuritoare.

8 Dar beția mea n-a fost fără motiv, după ce am lăsat totul în zadar,

9 S-a întors către Dumnezeul Cel Preaînalt și s-a îmbogățit cu darul Lui.

10 Am părăsit nebunia care locuiește pe pământ, am dezbrăcat-o și am lepădat-o de mine.

11 Domnul m-a înnoit cu veșmântul Său și m-a luat în stăpânire cu lumina Sa.

12 El mi-a dat de sus o pace neînvinsă,

Și am devenit ca pământul, înflorind și bucurându-mă de roadele lui.

13 Și Domnul era ca soarele pe fața pământului.

14 Mi-a luminat ochii, fața mi-a fost acoperită de rouă,

15 Respirația mea este îndulcită de mireasma bună a Domnului.

16 Și m-a adus în raiul Său,

Unde există abundență a dulceții Domnului.

17 Atunci m-am închinat înaintea Domnului ca să-L laud,

18 Și a zis: „Binecuvântați sunt, Doamne, cei sădiți în țara Ta,

Cei care au un loc în paradisul Tău,

19 Cei ce cresc în mijlocul creșterii Tale - Ei au trecut din întuneric la lumină.

20 Iată, toți lucrătorii tăi sunt minunați, care fac fapte bune

Și se întorc de la rău la dulceața Ta.

21 Au respins amărăciunea sevei copacilor când au fost sădiți în țara Ta.

22 Și totul a fost după voia Ta. Pomenire veșnică robilor Tăi credincioși.

23 Căci este mult loc în raiul Tău și nimic nu este inutil în el, ci totul este plin de roade.

24 Slavă Ție, Dumnezeule, dulceață cerească veșnică. Aleluia.

ODA 13

1 Iată, Domnul este oglinda noastră!

Deschide-ți ochii și vezi-i în El.

Cunoașteți care sunt fețele voastre și vestiți laudele Duhului Său.

Ștergeți vopseaua de pe fețe, iubiți sfințenia și îmbrăcați-vă în ea.

Și veți rămâne fără prihană cu El întotdeauna. Aleluia.

Oda 5

1 Cum soarele este bucuria celor ce așteaptă ziua, așa Domnul este bucuria mea,

2 Fiindcă El singur este Soarele meu. Razele Lui mă înviază,

Și lumina Lui alungă tot întunericul de pe fața mea.

3 În El am găsit ochi

Și am văzut ziua Lui sfântă.

4 Urechile mi s-au deschis și am auzit adevărul Lui.

5 Mi-a venit în minte un gând care Îl cunoștea [pe Dumnezeu] și m-am bucurat de El.

6 Am părăsit calea rătăcirii,

M-am dus la El și am primit mântuirea de la El fără invidie:

7 Mi-a dat după darul Său,

Și după mulțimea bunătății Sale m-a creat.

8 M-am îmbrăcat în nestricăciune, prin Numele Lui,

Și am lepădat stricăciunea [din mine] prin harul Lui.

9 Moartea este nimicită înaintea feței Mele și Locuința Morților este nimicită prin cuvântul meu.

10 Viața nemuritoare a răsărit pe pământul Domnului, iar cei ce cred în El au ajuns să o cunoască.

dat pe deplin tuturor celor ce se încred în El. Aleluia.

Oda 16

Așa cum treaba unui plugar este să arate câmpul, iar treaba unui cârmaci este să conducă corabia,

Așadar, lucrarea mea este să-I cânt Domnului cu laude.

2 Arta și slujirea mea sunt laudele Lui, Căci dragostea Lui mi-a hrănit inima,

Și El a adus roadele Sale chiar până la buzele mele.

3 Căci Domnul este iubirea mea, de aceea Îi voi cânta laude.

4 Într-adevăr, mă întăresc când Îl slăvesc și credința mea este în El.

5 Îmi voi deschide gura,

Și Duhul Lui va vesti prin mine slava Domnului și măreția Lui,

6 Lucrarea mâinilor Sale

Și lucrarea degetelor Sale,

7 Mulțimea îndurării Sale și puterea Cuvântului Său.

8 Dar cuvântul Domnului discerne ce nu se vede și gândul Lui discerne ce nu este drept.

9 Căci ochiul vede lucrările Lui,

Și urechea aude planul Lui.

10 El a întins pământul

Și a pus apa în mare.

11 El a întins cerurile și a așezat stelele la locul lor.

12 El a ridicat și a rânduit creația și S-a odihnit de lucrările Sale.

13 Și fiecare lucru creat își urmează cursul și își împlinește lucrările,

Și nu le poate opri și pune capăt.

14 Puterile ascultă de cuvântul Său,

15 Soarele este o comoară de lumină, iar noaptea este o comoară de întuneric.

16 Căci El a făcut soarele ca să lumineze ziua, dar noaptea aduce întuneric peste fața pământului.

17 Se înlocuiesc reciproc,

Și ei vestesc splendoarea lui Dumnezeu.

18 Și nu este nimic în afară de Domnul,

Pentru că El a fost înainte ca toate să fi luat ființă.

19 Veacurile au luat ființă prin cuvântul Său și prin gândul inimii Sale.

20 Slavă și laudă Numelui Său. Aleluia.

Oda 21

Mi-am ridicat mâinile spre cer, prin mila Domnului.

2 Căci El mi-a lepădat lanțurile,

Și Ajutorul meu m-a ridicat, salvându-mă în felul Său

milă.

3 Am lepădat întunericul și m-am îmbrăcat cu lumină.

4 Mi-am găsit mădularele și nu este în ele nicio boală, nicio oboseală, nicio suferință.

5 Providența mea a fost din belșug în ajutor

Domnul și sprijinul Său neclintit.

6 Am fost răpit de lumină și am umblat înaintea ei,

7 Și stătea aproape de El, Îi slăvea și Îi mulțumea.

8 Inima mea este vărsată și este descoperită pe buzele mele

al meu, A țâșnit ca un izvor pe buzele mele.

9 Bucuria Domnului mi-a sporit când

L-am lăudat. Aleluia.

Oda 23

1 Bucuria este a sfinților,

Și cine se va îmbrăca în ea, afară de ei singuri?

2 Harul aparține celor aleși,

Și cine o va primi, decât cei ce au crezut de la început?

pe ea?

3 Dragostea aparține celor aleși,

Și cine o va îmbrăca, dacă nu cei ce erau de la început

l-ai cumpărat?

4 Umblați în cunoașterea Domnului,

Și veți cunoaște harul Domnului, [pe care El îl dăruiește]

fără invidie, triumful Său și perfecțiunea cunoașterii Sale.

5 Gândul Lui era ca o literă, iar voința Lui a venit de sus.

6 Ea a fost trimisă ca o săgeată dintr-un arc, care este trasă cu putere.

7 Și multe mâini s-au grăbit după scrisoarea aceea, Ca să o ia, să o ia și să o citească.

8 Dar le-a scăpat printre degete,

Și au fost îngroziți de el și de pecetea care

pe ea

9 Deoarece nu li s-a permis să deschidă sigiliul

Căci puterea care era pe [acest] sigiliu era superioară lor

10 Dar cei ce o văzuseră au căutat scrisoarea, ca să afle unde se afla,

Oricine o citește,

Și cine îl va auzi.

11 Carul l-a ridicat și s-a năpustit asupra lui.

12 Și semnul împărăției și al puterii era cu ea.

13 Și tot ce a zguduit carul,

Ea a rupt și a tăiat.

14 Ea a ținut la distanță mulți dușmani și a pavat râurile.

15 Ea a trecut prin multe tufișuri, le-a smuls din rădăcini și a netezit o potecă largă.

16 Capul plecat la picioare,

Pentru că carul și ce era în el ajungeau [chiar până la] picioare.

17 Scrisoarea [aceasta] era o poruncă, ca toate țările să se adune laolaltă.

18 Și la căpătâiul său s-a arătat Capul, care s-a revelat a fi Fiul adevărului de la Tatăl Cel Preaînalt.

19 El a primit și a moștenit totul,

Atunci gândirea multora a fost adusă în zadar.

20 Atunci toți înșelătorii s-au grăbit și au fugit; urmăritorii s-au întunecat și s-au ascuns.

21 Epistola s-a transformat într-o carte uriașă, scrisă în întregime cu degetul lui Dumnezeu.

22 Și pe ea este Numele Tatălui

Și Fiul și Duhul Sfânt,

Să domnească în vecii vecilor.

Aleluia.

Oda 25

1 Am fost eliberat din robie

Și am venit alergând la Tine, Dumnezeul meu.

2 Căci Tu ai fost mâna mea dreaptă, mântuirea mea și ajutorul meu.

3 I-ai oprit pe cei ce se ridică împotriva mea și nu se vor mai întoarce.

4 Căci fața Ta era cu mine, mântuindu-mă după bunătatea Ta.

5 Am fost disprețuit și respins în ochii multora, dar înaintea lor am fost ca plumbul.

6 Căci am avut putere și ajutor de la Tine.

7 Mi-ai pus o lampă la dreapta și la stânga, ca să nu fie în mine decât lumină.

8 Am fost acoperit cu învelișul Duhului Tău și mi-am scos veșmintele de piele.

9 Căci dreapta Ta m-a ridicat și a îndepărtat boala de la mine.

10 Prin adevărul Tău sunt puternic și prin dreptatea Ta sunt sfânt.

11 Toți cei ce erau împotriva mea se temeau de mine și am devenit al Domnului, în Numele Domnului.

12 Prin harul Lui sunt îndreptățit, și odihna Lui este în veci de veci.

Aleluia.

ODA 26

1 Am vărsat laude Domnului, căci sunt al Lui.

2 Voi vesti cântecul Lui sfânt,

Pentru că inima mea [s-a întors] către El.

3 Psaltirea Lui este în mâinile mele,

Și cântecele păcii Lui nu vor înceta.

4 Îl voi chema din toată inima mea, Îl voi slăvi și Îl voi înălța cu toată ființa mea.

5 De la răsărit până la apus este slava Lui.

6 De la miazăzi până la miazănoapte Mărturisirea Lui.

7 Și de sus până jos este perfecțiunea Lui.

8 Cine va scrie cântecele Domnului? Și cine le va citi?

9 Cine se va îndrepta spre viață, ca să fie mântuit?

10 Sau cine poate sili pe Cel Preaînalt să vorbească din gura Lui?

11 Și cine poate tâlcui minunile Domnului? Căci iată, cel ce tâlcuiește va pieri,

Dar ceea ce este interpretat va rămâne.

12 Dar e de ajuns să știi și să găsești pacea, Căci cântăreții stau în pace.

13 El este ca un râu cu izvoare bogate, care se năpustește în ajutorul celor ce-L caută.

14 Aleluia.

Oda 27

1 Mi-am întins mâinile

Și l-am sfințit pe Domnul meu.

Căci ridicarea mâinilor Mele este semnul Lui.

Și prosternarea mea este Copacul Cinstitului. Aleluia.

ODA 28

1 Ca aripile turturelelor peste puii lor și ca ciocurile puilor peste ciocurile lor,

Așadar, aripile Duhului sunt deasupra inimii mele.

2 Inima mea se bucură și se bucură,

Ca un bebeluș care sare în pântecele mamei sale.

3 Am crezut și am găsit pacea,

Căci Cel în care am crezut este credincios.

4 El m-a binecuvântat,

Și capul meu [plecat] spre El.

5 Nicio sabie sau lamă nu mă va despărți de El.

6 M-am pregătit pentru pieirea care vine, căci zac pe brațele Lui indestructibile.

7 Viața nemuritoare m-a îmbrățișat și m-a sărutat.

8 Și duhul care este în mine este de la ea,

Și nu va muri niciodată, pentru că el este viața.

9 Cei ce m-au văzut au rămas uimiți, pentru că eram prigonit.

10 Au crezut că am fost înghițit,

Pentru că li se părea a fi unul dintre cei pierduți.

11 Dar asuprirea Mea s-a transformat în mântuire.

12 Am fost respins de ei, pentru că nu invidiez.

13 Din cauza binelui pe care l-am făcut tuturor, am fost urât.

14 M-au înconjurat ca niște câini turbați, care, înnebuniți, se îndreaptă împotriva stăpânilor lor.

15 Căci mintea lor era întunecată,

Și gândirea lor a devenit pervertită.

16 Dar eu am ținut apele cu dreapta mea și cu dulceața mea le-am purtat amărăciunea.

17 N-am pierit, căci n-am fost fratele lor și nașterea mea n-a fost ca a lor.

18 Mi-au căutat moartea, dar n-au găsit-o, căci sunt mai bătrân decât memoria lor,

Și în zadar au aruncat sorți pentru Mine.

19 Cei care au venit după Mine,

În zadar au căutat ei să distrugă amintirea Celui Ce [a fost]

înaintea lor.

20 Căci este imposibil să anticipezi gândul Celui Preaînalt și inima Lui întrece orice înțelepciune. Aliluia!

ODA 31

1 Adâncurile s-au împrăștiat înaintea Domnului și întunericul a pierit la vederea Lui.

2 Nelegiuirea s-a rătăcit și s-a pierdut înaintea Lui și disprețul s-a rătăcit

Și a fost înghițită de adevărul Domnului.

3 Și-a deschis gura și a vestit bunătatea și bucuria; a vestit noi laude Numelui Său.

4 Și-a înălțat glasul către Cel Preaînalt și I-a adus copiii pe care îi adoptase.

5 Dreptatea este fața Lui,

Căci astfel L-a onorat sfântul Său Tată.

6 Ieșiți afară, toți cei asupriți, și primiți bucurie!

7 Moșteniți-vă sufletele prin har și luați-vă viața nemuritoare.

8 Dar M-au batjocorit când M-am sculat, pe Mine, care eram fără prihană.

9 Mi-au împărțit averea, fără să considere nimic drept datorie pentru ei înșiși.

10 Dar eu am răbdat, am tăcut și am liniștit, ca și cum nu m-ar fi tulburat.

11 Am stat neclintit, ca o stâncă tare,

indestructibil sub atacul unui săgeată de pietre.

12 Am îndurat cruzimea lor cu smerenie, Ca să-mi pot salva și învăța poporul.

13 Și ca nu cumva promisiunile Mele să devină zadarnice,

strămoșilor, cărora le-am făgăduit mântuirea urmașilor lor.

Aleluia.

Oda 32

1 Sfinții au bucurie în inimile lor

Și lumina de la Cel ce locuiește în ei.

2 Cuvântul este din Adevăr, care a ieșit din sine,

3 Căci a fost întărită prin puterea sfântă a Celui Preaînalt și El nu se poate clătina în vecii vecilor.

Aleluia.

Oda 34

1 Nu există cale grea unde inima este simplă,

Și nu există nicio piedică atunci când gândești limpede,

2 Așa cum nu există emoție în adâncurile gândirii iluminate.

3 Cel înconjurat în siguranță din toate părțile, În el nu este dezbinare.

4 Chipul Celui ce este jos este același cu cel al Celui Preaînalt.

5 Deși totul este sus și nimic jos,

Se proclamă celor ignoranți.

6 Harul este descoperit pentru mântuirea voastră, Credeți, înviați și fiți mântuiți. Aleluia.

Oda 36

1 M-am odihnit în Duhul Domnului și El m-a purtat sus.

2 M-a pus pe picioare în locul înalt al Domnului, înaintea desăvârșirii și slavei Sale,

În timp ce Îl slăveam [pe El] cu o serie de imnuri.

3 [Duhul] m-a născut din nou înaintea feței Domnului și, deși sunt [doar] un om,

Am început să fiu numit strălucirea [și] fiul lui Dumnezeu.

4 Eu sunt cel mai glorios dintre cei mai gloriosi și eu sunt cel mai mare dintre cei mari.

5 Căci m-a creat după mărimea Celui Preaînalt și prin sfințenia Lui

M-a reînnoit.

6 M-a uns din perfecțiunea Lui și am devenit unul dintre vecinii Lui.

7 Buzele mele s-au deschis ca un nor de rouă,

Și inima mea a curs ca un râu de dreptate.

8 M-am apropiat în pace

Și a avut un spirit puternic de mentorat. Aleluia.

ODA 39

Puterea Domnului este ca niște râuri puternice,

Care cad peste capetele celor ce-L disprețuiesc.

Își încurcă drumurile

Și le distrug trecerile de frontieră.

Le iau trupurile și le distrug sufletele,

Căci sunt mai rapizi și mai agili decât fulgerul.

5 Dar cei ce umblă pe ele cu credință nu se vor clătina.

6 Și cei ce umblă în ele fără prihană nu se vor teme.

7 Căci Domnul este cu ei ca un semn,

Și semnul este Calea pentru cei care umblă în numele

Domnilor.

8 De aceea, puneți Numele Celui Preaînalt și cunoașteți-L, atunci veți trece în siguranță,

Și pâraiele îți vor fi supuse.

9 Domnul i-a pavat cu Cuvântul Său,

S-a dus și i-a traversat pe jos.

10 Și urmele pașilor Lui au rămas pe apă și nu au dispărut,

Dar au devenit ca o grindă, fixați asupra adevărului.

11 Și ici și colo se ridicau valurile,

Dar au mai rămas urme ale lui Hristos, Domnul nostru.

12 Nu sunt șterse sau distruse.

13 Calea este pregătită pentru cei ce-L urmează, pentru cei ce păzesc calea credinciosiei Lui și se închină înaintea Numelui Lui. Aleluia.

ODA 42

1 Mi-am întins mâinile și m-am apropiat de Domnul meu, căci ridicarea mâinilor mele este un semn de la El.

2 Și prosternarea mea este un copac drept, care

ridicat pe calea celor Drepți.

3 Am devenit nefolositor pentru cei ce Mă cunosc și de aceea Mă voi ascunde de cei ce nu se țin de Mine.

4 Dar Eu voi fi cu cei ce Mă iubesc.

5 Toți persecutorii mei sunt morți,

Dar cei ce au crezut în Mine M-au căutat, pentru că Eu sunt viu.

6 M-am ridicat și locuiesc cu ei și voi vorbi prin gura lor.

7 Căci i-au îndepărtat pe prigonitorii lor și am pus peste ei jugul iubirii Mele.

8 Ca mâna mirelui peste mireasă,

Așadar, jugul Meu este peste cei ce Mă cunosc.

9 Și ca un cort de nuntă care este întins peste

iubiților, așa este dragostea Mea pentru cei ce cred în Mine.

10 Nu am fost eliminat, chiar dacă părea că sunt,

Și n-am pierit, chiar dacă ei au gândit așa despre Mine.

11 Hades M-a văzut și s-a întristat,

Și moartea m-a alungat, și mulți împreună cu mine.

12 Am devenit pentru ea oțet și fiere,

Și m-am scufundat cu ea până în adâncurile ei.

13 Picioarele și capul i se clătinau,

Căci ea nu putea suporta fața Mea.

14 Și din morții ei am creat Biserica celor vii și le voi vorbi cu buze vii, căci este imposibil să iau cuvântul Meu.

15 Morții au alergat spre Mine

Și au strigat, zicând: „Ai milă de noi, Fiul lui Dumnezeu!”

16 Poartă-te cu noi după bunătatea Ta și scoate-ne din lanțurile întunericului.

17 Deschideți larg porțile pentru noi,

Și vom ieși la Tine cu ei,

Căci vedem că moartea nu Te atinge.

18 Da, și noi vom fi mântuiți împreună cu Tine, căci Tu ești Mântuitorul nostru.

19 Dar am auzit glasul lor și am luat aminte la credința lor.

20 Mi-am pus numele peste capetele lor,

Așadar, devenind ai Mei, au găsit libertatea. Aleluia.